

Kóia acést'a ese in tóta joi-a, — dar
prenumeratiunile se primescu in tóte dílele.

Pretiuu pentru Austria pe anu 5 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte tíeri: pe anu
7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tóte siodiénele si banii de prenumeratiune
sunt de a tramite la Redactiune
Strat'a lui Leopoldu Nr. 33

Tóte cáile conducu spre Rom'a!

Acest'a e simbolulu clericaliloru gr. catolici din Oradea-mare, despre cari sê díce, cá sunt —
Romani!

La deschiderea sínódeloru!

— Unde, unde, bade,
Cu desagi pe spate,
Cu sudori pe frunte
Unde, bade, unde?

— La sínodu, nepóte,
Unde se mai póte,
Sê ni plangemu sórtea
Négra ca si mórtea.

Vedi, cá nu scimu carte,
Scólele ni-su sparte;
Dascalulu nu are
Mai nici de mancare.

Casele de ruga
Punu pe omu la fuga;
Tóte in ruine,
Paru a vizuine.

Ale ei icóne,
Híde-su, híde, Dómne,
Sfínti cu gur'a stramba,
Sfínte ca o drimba.

Est'a n'are mana,
Ceea-i o capcana;
De nasu nici poména,
Nice de vr'o géna.

Colo Santu-Chirila.
A 'mbracatu de sila
Haina husarésca,
Cusma ungrésca.

Multe cáte tóte,
Aru mai fi, nepóte,
Ca sê ispravimu,
Bine sê 'ntocmimu.

Limb'a romanésca
Cine s'o grigésca,
Cine s'o sustiena
In potére plina?

Candu e pironita,
Si amaru gonita,
De argatii dîlei
De pigmeii silei:

Cine sê grigésca
Legea stramosiésca?
Cine s'o scutéscá,
Si s'o intarésca?

Limba si relege!
Aste sê ne lego.
Câ-su a nóstra-avere,
Dulce mangaiere!

Limba si relege!
Aste sê ne lege
In unire strinsa,
Tare, neinvinosa!

Si d'acea, nepóte,
Mergemu la sínóde,
Ca sê ne'ntielegemu,
Cum sê ne diregemu.

Sê ni facemu scóle,
Sê scapâmu de bóle,
De 'ntunrecu mare,
Ce ne strica tare.

Si ca sê dispara
Ran'a cea amara,
Crunt'a nepasare,
Ból'a cea mai mare.

Ca sê-si incunune
Si-a nóstra natiune
Fruntea sa senina
Asta-di cu lumina.

— Inainte, bade,
Ceriulu deie-ti parto;
Si sê faceti multe,
Ceriulu sê v'ajute!

Gur'a Satului.

Scrisorile lui Pacala către Tandala.

Frate de cruce!

Prin multe bune și rele am mai trecut și eu, decându-mă aflu sub ceriul cel senin al patriei lui Árpád și Tuhutum, și multe mescesiuguri am mai învetiat, până mă făcui omu atâtu de însemnat; dar nimicu nu este asié de interesant în viața mea, ca patian'a ce am patit dîlelo trecute în țier'a traitiei. Scii tu unde-i țier'a traitiei?

Da de unde amaru sê scii că tu nu ai fostu afara din satul teu nici odată.

Apoi țier'a traitiei este ceea a traitiei, adică unde ómenii nu pot sê traiésca fara traitia. — Se culca cu traiti'a, manca din traitia (dêca au ce), jóca cu traiti'a, înca și la biserică se duc cu traiti'a.

Vei fi gâcitu dóra, că am fostu în Selagiu și înca în cercul Tasnadului.

Ei bine, acum sê-ți povestesc, că ce am patit acolo.

Mai înainte de dóte trebuie sê scii, că pentru ce m'am dus eu pe a colo.

D'apoi nu m'am dusu dío eu de flori de cucu, — ci m'am dusu, ca sê cortesiescu. Pentru ce sê nu? Am fostu bine platit.

Nu sciu ce e, că decându s'a început lumea magiaro-nemtiésca, de atunci nu mai am stamperu, — asi totu cortesî.

Eu sum fórté norocosu; totu de-una aflu câte unu întieptu, pentru care sê cortesiescu, — pentru bani, firesce.

Asié septeman'a trecuta aflându-mo la Pesta, făcui cunoscentia cu unu Hornu.

Na, na. Sê nu gandesci ceva prostia — am făcutu cunoscentia cu unu Hornu — fara de casa și nu cu hornu de casa. M'ai întielesu?

Horn-ulu meu nu e hornu de casa séu de fabrică — ci e unu israelito-germano magiaru; i-ar placé sê fia deputatu, — cu tóte, că a cadit până acuma în vr'o siette-spre-diece cercuri. Eu l'am asigurat, că lu-facu deputatu, avóndu mare popularitate.

Grabii dara totu într'o fugă în țier'a traitiei.

Îndata ce am intratu pe acelu pamentu, m'am și apucat de cortesitu.

— Ómeni buni, — le dísei eu cu óresi-care fala — ascultati de mine, am sê ve recomendu unu deputatu harnicu.

— O tiucu te — díse unu bireu — nu ti-ai aflatu ómenii, vedi că, tiucu-te, noi nu voim pre nime, tiucu-te — decátu pe parintele din Santeu, tiucu-te!

— Dar ce ve trebuie vóua popa — reflectai eu cu mania — parintele vostru nu e asié omu învetiatu ca dlu Horn.

— Ce vorbesci, tiucu-te — strigara mai multu de odată, — nu ni trebuie hornu, noi am traitu totu în case fara hornu, asié ne-am pomenit din be-trani. —

Dupa aceste apoi se făcú unu sgomotu mare, — pe mine numai muerile mă scapara; erá s'o patiescu uritu.

Dar cugeti că am desperatu. Ba. Am aflatu unu jidovu care mi-a promis ajutoriu. Alta dí m'am împacatu cu ei — dar blastematii numai până atunci díceau, că tiucu-te, până ce s'a gatatu horinc'a, ér dup'acea voira a mă bate.

Dusu-m'am prin tóte satele, înse tóta trud'a mi-a fostu în dar, ei nu vreu pe altulu decátu pe parintele din Santeu.

În dar le-am spus eu, că Horn nu-i hornu ci e omu și că li-va áperá drepturile.

În fine măi cercai odată — dar o patii. . .

Atât'a sciu, că am vorbitu în favórea lui Horn și că m'au îmbordatu depe tribuna, — înse ce a urmatu dupa aceea, nu sciu. Mí pare, ca unu visu, că m'au batutu cumplitu. Cum am ajunsu a casa, nu sciu. Nevést'a mi-spuse, că m'a adusu unu fetioru, într'o traitia mare. — M'am și joratu, că nu voiu măi cortesî în țier'a traitiariloru!

Până mă voiu sanetosá, ca sê-ți măi potu scrie, remanu alu teu

frate de cruce
Pacala

Idealurile ómeniloru.

Fia-care omu are altu idealu, asié de exemplu: Idealurile canoniciloru sunt — nepótele, și — lucru curios! — nici odată nepotii.

Idealulu Deaco-romaniloru e câte unu osu de rosu, séu vre-o slujbulitia bunisióra.

Idealurile Romaniloru din Satu-mare sunt un-gurii, pentru că ei nici odată n'au alesu unu deputatu romanu.

Idealulu Romaniloru uniti din Oradea-mare e Strigoniulu cu congresulu magiaru din Pest'a.

Idealulu corespondintelui din Pest'a alu „Gazetei“ e unu „consiliarasiu“ — guvernamentalu.

Idealulu profesoriloru din Beiusiu e o léfa — măi buna, din care sê póta trái.

Idealulu Zorlentioniloru e dlu Petricu, acestu guvernamentalu — independinte.

Idealulu traducatoriului „Fóiei Invetiatoriloru“ e limb'a — sanscrita, pe care se și silosce a o imitá.

TANDA si MANDA.

T. Pe unde ai umblatu, frate Mando?

M. Am condusu la Oradea-mare pe doi englezi fara de mustetie.

T. Dar ce-au cautatu aceia pe acolo?

M. Au voitu sê vedia o raritate mare a vécului presinte, ce in alte parti ale lumii nu se pré gasesce.

T. Ce felu de raritate?

M. Unu popa romanu infalibilistu.

T. Si unde i-ai condusu?

M. La parintele Lauranu.

T. Asié dara totu-si este si in Oradea-mare ce-va de admiratu.

M. Dar venindu de la Oradea-mare la Pesce, o patii cam reu.

T. Cum asié?

M. Indesiertu am umblatu prin tôte otelurile, nicairi nu mi-am potutu capetá cortelu.

T. Câ multi mai umbla dar acuma la Pesce.

M. Multi dio, frate, si mai alesu de candu a muritu Dobra, episcopulu din Lugosiu, vinu canonicii cu rait'a din tôte partile, de ocupa tôte otelurile.

T. Ce se mai aude de la San'-Georgiu? Cine va fi deputatu in locul lui Gruescu?

M. D'apoi frate, dieu p'acolo se canta hor'a ast'a:

Ungurii se iningrozescu
De unu Iulianu Grozescu:
Dar ori câtu se ingrozescu,
Deputatu va fi Grozescu!

T. Sê traiésca! I dorescu!

Conversári la sínóde.

— D'apoi, parinte, am auditu, câ nu te-ai tienu de Statutul Organicu, — voiu interpelá pe santi'a sa.

— Bine, bine, domnule! Va mai fi inca la noi alegere de deputatu!

— Apoi, parinte, eu numai am glumitu. . . , cre-deme câ numai am glumitu.

— Si eu, si eu. . .

— Parinte, am auditu multe plansori in contra dtale, me temu. . .

— Fia-ti mila. . .

— Scii ce!

— Ba.

— Am unu frate. Acel'a ar fi bunu de dascalu in satulu dtate.

— Bine, dar apoi. . .

— Intiolegu!

— Parinte, dta bei pré multu vinu. . .

— Inse totu din crism'a dtale.

— Asié? . . . Ast'a-i altu ce-va.

— Vreu sê te interpelezu pentru unu abusu.

— Si eu pe dta.

— In ce privintia?

— Sê-mi spuní pana candu vei mai abusá de paciinti'a mea? pana candu me vei tiené totu cu minciun'a? candu mi-vei platí sut'a de florini, ce ti-am imprumutatu?

— Lasa numai, câ ne vomu impacá noi frumosu, dragulu meu.

— Da, da, o mana spéla pe alt'a.

Déca si Déca!

— Déca Romanii n'aru cere egal'a indreptátre si autonomi'a Transilvaniei, ungurii le-aru dá tôte ce dorescu.

Déca n'amu avé o multíme de guvernementali — independinti, clubulu natiunálu n'ar constá numai din unu-spre diece.

Déca unii capi ai bisericei gr. c. romane n'aru fi mai mari papistasi decâtu pap'a de la Rom'a, unitii aru fi avutu de multu unu congressu la Blasiu.

Déca teatruulu natiunálu ar fi o idea inspirata de Schmerling séu Reichenstein, unii domni mari (si betrani) de ai nostri nu s'aru opune in contra realisárii acestei dorintie natiunale.

Déca pretii din dieces'a Oradei-mari aru fi nu numai „culti“ ci si Romani mai buni, — de siguru n'aru alege deputati pentru congressulu magiaru din Pest'a.

Post'a Gurei Satului.

O strofa celu pucinu. Ei bine, delectéza-te:

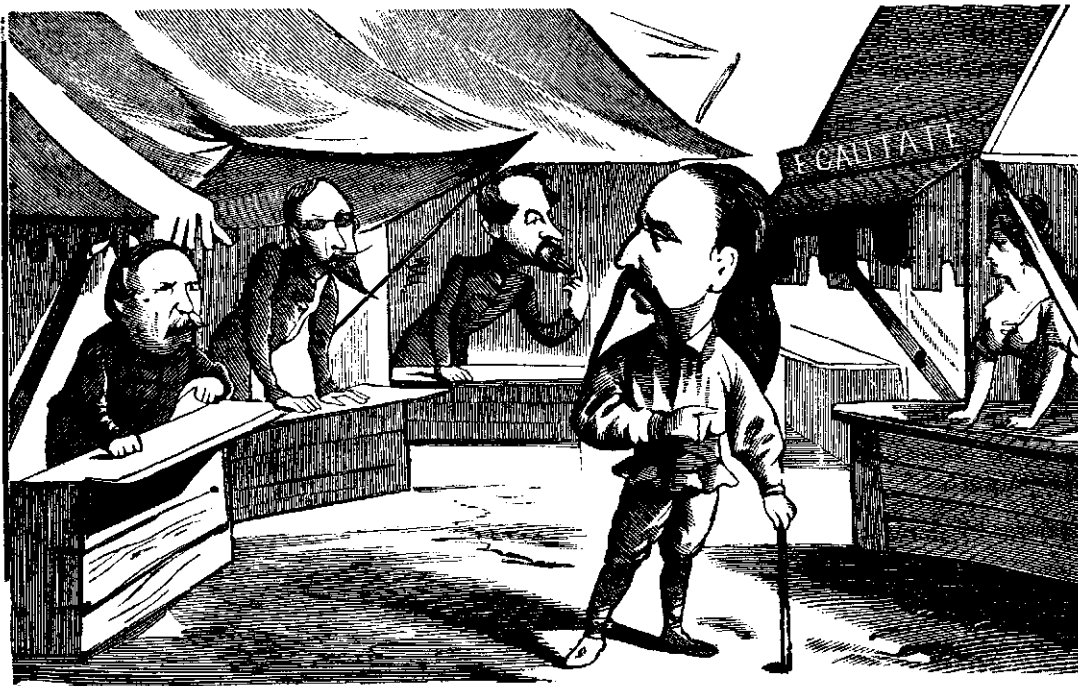
Acea féta, adoraia
Nu mai este astadi féta
Ci femeí'a unui reu!

Contrarii teatrului romanu.

In minunata compania a ajunsu bab'a nóstra !

La tãrgu.

Gur'a Sa tului: Insedaru me totu chiamati la voi, mai bine-mi place mie la nevãst'a acẽst'a.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru: **Iosifu Vulcanu.**

Ca tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. Piat'i'a Pesciloru Nr. 9.